

H. O. Hansen: Idet jeg kan henholde mig til mine udførlige Udtalelser dels ved Behandlingen af det Lovforslag, Socialdemokratiet forelagde om Forlængelse af Importreguleringen, dels ved Behandlingen forleden Aften af det Lovforslag, der nu er til tredje Behandling, skal jeg blot tilføje, at det, der her sker, forekommer mig at være en Toldlovsforanstaltning dér, hvor man skulde iværksætte en Kriseforanstaltning. Jeg forstaaer ikke, at man gaar til at gennemføre en Toldlovsforanstaltning til Afløsning af en Kriseforanstaltning, saa meget mindre som den højtærede Handelsminister, da Socialdemokratiets Lovforslag behandlede den 23. Februar, udtalte, at han formentede, at det var umuligt, at et forpint Land, hvis Valuta nærmede sig Nulpunktet, kunde vedblive at være en Fare for vor hjemlige Industri. Handelsministeren udtalte den Gang, at det efter hans Mening ikke vilde vare længe, før Forholdene ændrede sig til Gunst for vor hjemlige Industri, og Ministeren tilføjede: „Men det er nu sagt saa længe, at jeg ikke venter, man vil tillægge denne Udtalelse særlig Betydning, hvorimod jeg dog tror, at Tiden vil give mig Ret“. Ja, hvis den højtærede Handelsminister havde Ret i den Opfattelse, da er det Lovforslag, der her behandles, endnu mere urimeligt, og da er det endnu mere uforstaaeligt, hvorfor Regeringen til Afløsning af en Kriseforanstaltning — en Foranstaltning overfor en Krise, som Ministeren ikke tror vil vare ret længe, og som han tror, Tiden vil give ham Ret i ikke vil vare ret længe — vil fremsætte Forslag om en Toldforhøjelse, endog en stærk Toldforhøjelse, varende til 30. Juni 1925. Jeg tror derfor, at de Udtalelser, der er blevet fremsat om, at der ligger andet til Grund, er saare berettigede, og det vil Tiden sikkert ogsaa vise. Forholdet er jo det, at man indenfor en Del af Industrien siger, at det er for at faa Ro, man foretager dette, og dette betyder varig Ro. Man kunde derved fristes til at tro, at det betyder, at den Toldforhøjelse, som her kaldes midlertidig til den 30. Juni 1925, skal fortsættes efter den 30. Juni 1925, for saa vidt som de to Partier, der nu gennemfører den, til den Tid har Magt til at fortsætte med disse Toldsatser for disse Industriernes Vedkommende.

Lovforslaget har, som jeg fremhævede forleden Aften, efter min Formening den Svaghed, at det, forudsat at det gaar saaledes, som den højtærede Handelsminister mener, at Konkurrencen fra dette udpinte Land med den syge Valuta, som nærmer sig Nulpunktet, ikke vil kunne vedvare, vil

betyde et fuldstændigt Importforbud, og forudsat, at Handelsministeren ikke faar Ret i sine Betragtninger, betyder dette Lovforslag, at man har indført Importforbud for Varer fra valutastærke Lande, medens man intet har foretaget sig for at afhjælpe den Krise, som er fremkaldt fra valutastærke Lande; den Krise vil fortsættes. Man har altsaa ikke med dette Lovforslag hjulpet Industrien i al Almindelighed, men har kun tjent en Børsmanøvre med det Indhold, som Lovforslagets § 3 har, idet man vil forrente den indbetalte Aktiekapital, men ingenlunde den Aktiekapital, som er til Stede i Virksomheden. Der er ikke Tale om Nedsikring af Virksomhedens Kapital til den Værdi, som findes i Virksomheden i Øjeblikket. For den ene af disse Industriernes Vedkommende er den Foranstaltning, som træffes, ogsaa kun Halvdelen af Foranstaltningerne, den øvrige Del af de Foranstaltninger, man vil træffe, er det, man kalder at beskytte Industrien; det vil den høje Rigsdag faa at se om kortere eller længere Tid, det bliver vel ikke før i næste Maaned, naar den højtærede Finansminister vil fremsætte Lovforslag om den øvrige Del af disse Foranstaltninger, der skal være med til at hjælpe Industrien. Naar det sættes i Forbindelse med netop dette Lovforslag, da vil det komme til at holde Stik, som jeg sagde forleden Aften, at det vil virke ganske modsat sin Hensigt, idet det for denne Industri i Almindelighed vil betyde Odelæggelse og Fortsættelse af det, som paabegyndtes i Fjor. Jeg vil derfor i Henhold til mine Udtalelser ved første Behandling anbefale, at man stemmer imod dette Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har gjort mig opmærksom paa, at han ikke har brugt Ordet „Falskspiller“, men „politisk Fallitspiller“, der er et mindre stærkt Udtryk og Udtryk for noget subjektivt; jeg vilde neppe have paatalt det.

Holstein: For den, som er Tilhænger af det parlamentariske Princip i uforfalsket Anvendelse, saa længe Tiden ikke er løbet fra det, saa længe Forholdene ikke har gjort det uhaandterligt, og saa længe Parlamentarikerne ikke har gjort det uværdigt ved at krænke det om til sin Karikatur, er det en mislig Sag at skulle stemme for et Lovforslag, som er vedtaget udenfor Rigsdagen.

Formanden: Her skal ikke stemmes om noget Lovforslag, der er vedtaget uden-